

Publicerad 2009-12-14 20:05 av Max Poisé

det ÄR här DU finner MIG II

jag äger en förvrängd smärta, den lurar ut mig att flyga över avgrunder, den ser mina ansiktsuttryck och hånlar åt mina försök att endast bibehålla mina förorenade tankar.

jag är poesins arvfader, en blandning av ordlika kaskader som fyller ut en rannsakan.

tillåt inte orden få ta del av din värld, lås in dem i ensam sarkofag, och låt dem blott självdö i all tysthet.

du ser mig stå bakom moll, du ser mig skapa regn av de tårar som faller i all ärlighet, och slutligen är stymmelsen av förtroendet nedlagd och förfallet.

låt mitt månljus färga himmelen i gråa nyanser och lås dörren med sigill.

jag är inte värd den skål du begagnat, och mina ord skall sedermera förmultna i ingenmansland.

glömd, kastad och förbrukad är den utfyllnad som föser fram mina vokabuler från stolthet till förnedring i en besudlad blandning.

låt orden döden dö, låt de föruttnas av sin egen obetydlighet, och kasta sedan min penna till vargarna, och glöm min uppenbarelse, som får din hud att rysa av det känsloutbrott som fyller stjärnhimmelen med alla berusande tankar

jag är inte värd din uppmärksamhet, jag är inte upplyst av de vetande, och jag har inte kunskapens makt att luta mina sargade axlar emot, och mitt namn lever sitt anonyma liv bland miljarder andra själar.

men ändå läser du?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten